

А може би кулминация в идеализацията на образа на мома войвода представлява патетичната възхвала на войводството на Боряна в една от така наречените безсюжетни песни.

Може да се каже, че съществуването на образа на жената войвода редом с мъжкият хайдушки образ, във варианта който е достигнал до нас, е преди всичко плод на стремежа към идеализация на образа на хайдутина, повлиян значително от революционните идеи. Така погледнато, като че ли мъжкият хайдушки образ е недостатъчен за реализирането на тези идеи. Така жената в хайдушкия фолклор добива нов статус с ново качество - на хайдутин и войвода.

А в смисъла на типологията на образа на героя - хайдутин, може да се приеме, че жената хайдутка е следващ тип герой. Още повече, че във фолклорната култура е налице удвояване на героя в мъжки и женски вариант /юнашки епос, обредност, наративи/.

И към още нещо искам да насоча вниманието - имената на войводката, за които беше казано, че не съответствуват на имена на исторически личности. Най-често срещаните имена са Буйна, Боряна, Яна, Бояна. Възможно е в съвсем хипотетичен план да се търсят някакви вероятни връзки на семантична основа между образа на момата войводка и нейните имена, които са много разпространени в българския песенен фолклор. А за две-три от тях, макар и твърде хипотетично, може да се предположи, че „кореспондират“ с наименованията на водачката на моминската обредна дружина от моминския обред Буенек, разпространен в Сливенско и Източна България⁶¹ - Бояница, Буяница и др. А тази дружина по своята същност и структура е образ на воинска дружина, чиято същинска основа е вероятно във времето на посветителните обреди. А хайдушката дружина е също символичен образ на воинска дружина, в която се извършва своеобразно посвещение. Но тези аналогии са възможни и допустими след допълнителен обстоен диахронен анализ на явленията във митопоетичното мислене и вероятните им прояви във фолклорната обредност и хайдушкия фолклор.